se spolkem, konstatujeme, že správní výbor S. Č. P. Všehrd se nestotožňuje s obsahem článku. Za správní výbor S. Č. P. Všehrd: M. Šebor, starosta, K. Kolář, jednatel.

Případ Perglerův a »responsa prudentium«. Známým usnesením odepřel volební soud verifikovati mandát poslance Perglera. Toto usnesení, jehož odůvodnění uveřejněno bylo teprve asi po 14 dnech, dalo podnět k vyjádření o právní stránce věci celé řadě vědeckých autorit i praktiků. Jde tu jednak o anketu »Prager Tagblattu« s články prof. Weisse, dr. Wien-Claudiho, doc. Adlera (z 10. března), prof. Schranila (z 11. března) a prof. Weyra (z 12. března), pak o dva články prof. Hoetzla v »Národní politice« (z 12. a 15. března), článek prof. Dominika v »Nár. pol.« (ze 17. března), dra Sommera v Lid. nov.« (z 18. března), prof. Weyra v »Prager Presse« (z 19. března) a dra Nebesáře v »Nár. osvobození« (z 19. března), kromě jiných. Celý problém soustřeďuje se na dvě otázky: 1. na otázku nabytí státního občanství jmenováním státním úředníkem, a 2. na otázku obnovy řízení před volebním soudem.

Ad 1. Za »sedes materiae« uznávány jsou shodně předpisy § 29 obč. zák., čl. 3. zákl. stát. zák. rak. (142/1867), čl. IX. čsl. ústav. listiny (121/1920), služ. pragmatika (15/1914) a úst. zák. o stát. občanství a právu domovském (231/1920). Celkem se všechny články shodují na tom, že podle stavu norem pro daný případ rozhodných má udělení stát. úřadu předcházeti získání státního občanství, byť praxe byla jiná. Důsledky různých stanovisek jsou však dalekosáhlé: neplatnost všech úředních úkonů vadně jmenovaného vyslance (Weyr), protiústavní čin presidentův a zodpovědnost vlády, resp. ministra (Hoetzel).

Ad 2. Existuje dvojí mínění: a) Jelikož zák. o volebním soudě (125/1920) nemá o této otázce ustanovení, platí podle § 23 zák. 125/1920 subsidiárně ustanovení o řízení před nejv. spr. soudem a zde obnova známa není (Wien-Claudi); b) Hoetzel má za to, že z rozličné textace (usnesení a contr. nálezu) lze vyvoditi přípustnost obnovy, kteréžto stanovisko zaujal jednou již volební soud. —kw—

Významnou oslavu právnické kultury stalo se shromáždění, pořádané dne 19. března t. r. právnickou fakultou university Karlovy, Právnickou jednotou a Společností přátel antické kultury při příležitosti 1400. výročí Justinianových Digest. Veliký amfiteatr nové budovy fakultní naplněn byl vynikajícími representanty úřadů, korporací i jednotlivými pracovníky právnickými. Universitu Komenského zastupoval prof. Boháček. Již v úvodních slovech děkana J. S. prof. Stiebra zdůrazněn byl význam Justinianovy kompilace pro světovou kulturu právní. S téhož stanoviska vzpomenul významného výročí místopředseda Práv. jednoty, odb. přednosta Dr. Joachim a zástupce Společnosti přátel antické kultury Dr. Salač.

Středem večera byla slavnostní přednáška prof. dra Ot. Sommra, která vyslechnuta byla s napjatou pozorností celého shromáždění a odměněna neutuchajícím potleskem. Nemůžeme na tomto místě ani stručně zaregistrovati bohatství postřehů, které přednášející se známým svým ušlechtilým zápalem rozvíjel před vybraným shromážděním. Bylo jen výrazem smýšlení všech posluchačů, poděkoval-li J. S. děkan přednášejícímu za opětného bouřného potlesku za řídké kouzlo osobnosti, jímž prof. Sommer dovede zaujmouti posluchačstvo. Zásluhou Sommrovou zůstává, že v dnešní době právního relativismu dovedl tak oduševnělým a podmanivým způsobem vytýčiti absolutní hodnoty právní kultury, ztělesněné ve výtvorech klasických právníků římských a dochované, byť i neúplně, v kompilaci Justinianově. Jednomyslný potlesk všech přítomných považujeme za závažný souhlas, zejména s onou významnou částí Sommrovy řeči, kde vyzdvihl nehynouci význam římského práva pro studium právnické, pro něž jest absolutní římská právní kultura nezbytnou základnou. V době, uvažující o reformách studijních, jest tato okolnost zvlášť cenná. Význam oslavy tkvěl i v tom, že vzpomenuto při ní vřele zesnulých velikých romanistů, prof. Dr. Heyrovského a Vančury. —jkt—